

K.A. Biển Nhớ & Nụ Cười Trần Châu

Par Đỗ Phong Châu JJR 68

K.A. Biển Nhớ (mến tặng K.A. của những ngày xưa)

*Hàng dừa lá lướt vùng biển xanh
Nghe thủy triều lên giấc mộng lành
Dãi cát vàng ươm lòng quyến rũ
Gọi về triệu giọt nước long lanh.*
QUYÊN DI (Việt Nam Đất Nước Nền Thơ)

Thời niên thiếu, ở một vùng biển của miền Nam nước Việt, tôi được một người bạn gái dành cho những tình cảm, triu mến, trong trắng và chân thật. Cả hai chúng tôi không ngờ rằng lần gặp gỡ đó lại là lần cuối cùng trước khi chúng tôi bắt tin nhau. Từ dạo đó, mỗi lần tôi nhớ về vùng biển mặn, là tôi lại nhớ đến người con gái ấy. Và ngược lại, mỗi lần tôi nhớ đến người bạn gái của tôi, thì tôi lại nhớ đến Nha Trang, thành phố vùng quê hương cát trắng. Người con gái ấy là K.A. của những ngày xưa. Đ P C .

*Làng Chài em có vùng biển rộng,
Thủy triều lên cá ngập đầy ghề.
Hòn Mun, Hòn Một, Hòn Tre,
Tôm càng, cua ghẹ, ốc sò lắm thay !*

*Hàng dừa xanh mát bên bờ cát
Thì thắm kêu lộp sòng đong đưa,
Hòn Chồng vọng câu thể ước hẹn
Dưới trăng trong trai gái kể vai.*

*Đỉnh Suối Tiên gặp ghéng khúc khủy
Róc rách nghe mạch nước tỉ tê...
Đồi xanh râm bóng vườn hoa đại,
Ông Năm (1) yên nghỉ giấc nghìn thu.*

*Nha-Trang biển nhớ và em đó,
Có nhớ đến anh một buổi chiều :
Hóng hân tím bên bờ vực núi,
Bóng diều say ngọn gió lao đao...*

(1) Người dân vùng Nha Trang quen gọi Ông Alexandre Yersin (1863-1943) là Ông Năm

Đỗ Phong Châu
<http://dophongchau.neufblog.com>
(weblog « Yêu Thơ Việt » của tác giả)

Nụ cười Trân Châu

***Ngẩn ngơ đứng giữa chợ đời
Tôi tìm đâu thấy mảnh trời thần tiên.
NGUYỄN BÌNH (Vị Em)***

***Nàng ngồi đối diện, tôi say đắm
Chỉ ba giây ngắn, nở nụ cười
Lộ vành răng trắng trong đều đặn
Như hạt trân châu dưới ánh mai.***

***Ôi phút ban đầu thơ hơn mộng
Có còn tìm được một lần thêm ?
Hay trời bắt tôi đêm mơ thấy
Nàng cười hôm ấy đến thiên thu...***

**Đỗ Phong Châu
(Arcachon, 02/05/2008)**